



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaromíra Synka a soudkyně JUDr. Karly Musilové a Mgr. Martiny Telcové ve věci

žalobkyně: **Pavλίna S.**, narozená xxx  
bytem xxx  
zastoupená advokátem Mgr. Ondřejem Masopustem  
sídlem Riegrova 394/17, 779 00 Olomouc

proti  
žalované: **Cestovní kancelář FISCHER, a. s.**, IČO 26141647  
sídlem Babákova 2390/2, 141 00 Praha  
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Svobodou  
sídlem Argentinská 286/38, 170 00 Praha 7 – Holešovice

**o 92.980 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobkyně a žalované proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 12. 5. 2022, č. j. 12 C 309/2020-239, ve znění opravného usnesení ze dne 9. 6. 2022, č. j. 12 C 309/2020-254,

### takto:

I. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku I. v části povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 41.324,44 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % p. a. z částky 41.324,44 Kč od 28. 4. 2020 do zaplacení a ve výroku III., **potvrzuje**.

II. Rozsudek okresního soudu **se** ve výroku II. **mění** takto:

„Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 74.420 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta.“

III. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 9.499 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ondřeje Masopusta, advokáta.

### Odůvodnění:

1. Okresní soud rozsudkem rozhodl o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni částku 41.324,44 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 28. 4. 2020 do zaplacení ve výši 10 % ročně a částku 51.655,56 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 28. 4. 2020 do zaplacení ve výši 10 % ročně, do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.). Žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 62.315 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku zástupci žalobkyně (výrok II.). Žalované uložil povinnost zaplatit na nákladech řízení státu České republiky částku ve výši 1.139 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku Okresnímu soudu v Olomouci (výrok III.).
2. Proti tomuto rozsudku výroku I., co do částky 41.324,44 Kč s příslušenstvím podala odvolání žalovaná. V důvodech podaného odvolání uvedla, že není sporu o tom, že žalobkyně zájezd v celém smluvně sjednaném rozsahu neabsolvovala, k návratu žalobkyně z destinace došlo dne 18. 3. 2020. Proto žalovaná napadla výrok I. rozsudku toliko v části, v níž bylo rozhodnuto o náhradě újmy za narušení dovolené, neboť v souladu s ustanovením § 2543 o. z. je opodstatněnost tohoto nároku podmíněna porušením povinností žalované, za něž by žalovaná odpovídala. K předčasnému ukončení nájmu došlo výlučně v důsledku celosvětové pandemické situace a v souladu s doporučením Ministerstva zahraničních věcí ČR, které doporučilo občanům ČR návrat ze zahraničí s využitím dostupných zdrojů, za účelem ochrany jejich života a zdraví. V této souvislosti žalovaná uvedla, že i sdělením provozovatele letiště Václava Havla Praha, společnosti Letiště Praha a. s. bylo prokázáno, že lety, jimiž se měla žalobkyně 23. 3. a 24. 3. 2020 vracet na území ČR, byly leteckým dopravcem z důvodu pandemické situace zrušeny a upozornění žalované na riziko neumožnění návratu do ČR dne 23. 3. 2020 se tak ukázalo být zcela opodstatněným. Navzdory výše uvedenému byla žalobkyni nabídnuta možnost v destinaci setrvat, neboť smluvně sjednané ubytovací služby v odpovídajícím rozsahu byly zajištěny a žalobkyně sama se nakonec rozhodla v destinaci nezůstat a s návratem do ČR souhlasila. Vytýká-li soud prvního stupně žalované nedostatky ve vyhodnocování veškerých dostupných informací před odletem žalobkyně do destinace, pak žalovaná zdůraznila, že zájezd proběhl na samém počátku celosvětové pandemické situace, jejíž vývoj byl velice obtížně předvídatelný, k přijímání jednotlivých opatření docházelo operativně „ze dne na den“ a jakékoliv předpoklady v budoucnu přijímaných opatření ani nebylo možno učinit. Žalovaná vyjádřila přesvědčení, že v době zahájení zájezdu nemohla důvodně předpokládat, že by k realizaci zájezdu ve smluvně sjednaném rozsahu nemělo dojít, proto nelze v žádném případě přičítat k tíži žalované zkrácení zájezdu a žalovaná žádnou povinnost, za níž by jí bylo možno shledat odpovědnou, neporušila. Podmínka pro přisouzení nároku za náhradu újmy za narušení dovolené ve smyslu ustanovení § 2543 o. z. naplněna není. I v případě splnění podmínek pro přisouzení tohoto nároku, který žalovaná rozhodně popírá, by byla přisouzená částka zjevně nepřiměřená. Domáhala se žalovaná, aby krajský soud změnil napadený výrok rozsudku I., co se částky 41.324,44 Kč s příslušenstvím týká tak, že žalobu v této části zamítne.
3. Proti tomuto rozsudku, výroku o náhradě nákladů řízení, podala odvolání žalobkyně. Na náhradě nákladů řízení žalobkyně požadovala částku 96.570 Kč, a to za 14 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 AT a dále tři půl úkony právní služby dle § 11 odst. 2 AT, dále zaplacený soudní poplatek 3.720 Kč. Soud oproti návrhu žalobkyně ji nepřiznal náhradu nákladů za úkony v podobě výzvy ze dne 14. 4. 2020, dále tři porady s klientkou přesahující 1 hodinu, konkrétně porady dne 28. 5. 2021, 9. 11. 2021 a 25. 4. 2022, sdělení o nevyřízení věci mimosoudně ze dne 31. 5. 2021 a replika k vyjádření žalované ze dne 10. 11. 2021, když tyto úkony soud neshledal účelně vynaloženými. Takovéto posouzení soudu prvního stupně není dle žalobkyně správné. Jednoduchá výzva k plnění je samostatným účtovatelným půl úkonem dle § 11 odst. 2 písm. h) AT, když tato výzva byla potřeba k zesplatnění pohledávky za žalovanou a rovněž ji v této výzvě bylo sděleno, proč po žalované částku požaduje. Skutečnost, že z důvodu opatrnosti obsahovala i tato výzva upozornění, že věc bude v případě neuhrazení požadované částky řešena u soudu, nemůže znamenat, že tento půl úkon právní služby bude zaměňován se samostatným úkonem předžalobní upomínkou dle § 11 odst. 1 písm. d) AT, která byla žalované zaslána 12. 5. 2020. Co se týká uskutečněných porad

žalobkyně s právním nástupcem, byly to porady v průběhu sporu, který se řešil téměř 2 roky. Další porada ve věci se uskutečnila více než po roce od převzetí právního zastoupení žalobkyně, když předmětem porady byl další postup ve věci, hlavně poté, co nedopadla mimosoudní jednání s žalovanou. Následující porady mezi žalobkyní a právním zástupcem se konaly vždy před soudním jednáním v dané věci. Tyto porady byly účelné. Počet porad je s ohledem na délku sporu naprosto minimální. K podání, jímž sdělila výsledek mimosoudního jednání ve věci, doložila celou emailovou komunikaci se žalovanou. Jde o samostatné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) AT, když toto podání přineslo nová tvrzení a důkazy do soudního sporu. Ostatně toto podání bylo reakcí na výzvu soudu ze dne 3. 5. 2021. V případě podání ze dne 10. 11. 2021 označené jako replika k vyjádření žalobkyně, žalobkyně souhlasí, že tento přípis není samostatným podáním. Žalobkyně se domáhala na náhradě nákladů řízení částky 94.095 Kč s DPH prezentující odměnu za 13 úkonů, 3 půl úkony, paušální náhradu nákladů 16 úkonů, + 21 % DPH a soudní poplatek. Žalobkyně se dále vyjádřila k odvolání žalované a navrhl, aby rozsudek okresního soudu byl v rozsahu napadeného výroku I. co se částky 41.324,44 Kč s příslušenstvím týká, potvrzen. Uvedla, že se žalovaná odvolává opětovně na vyšší moc, a to v podobě pandemické situace. Žalovaná na základě doporučení Ministerstva zahraničních věcí ČR ukončila předčasně pobyt žalobkyně a jejího partnera na zájezdu dne 18. 3. 2020, přičemž oba měli zaplacený zájezd až do dne 23. 3. 2020. Žalovaná nechala žalobkyni i jejího partnera - nyní manžela odletět i v době, kdy již nouzový stav na území ČR byl vyhlášen, a to i přes dotazy žalobkyně na žalovanou, která žalobkyni opakovaně ujišťovala, i v den odletu, že žádná změna není, že nemají pokyny ke zrušení zájezdu a že mají odletět na zájezd a užít si dovolenou. Žalovaná se nemůže dovolávat vyšší moci, neboť to byla právě ona, kdo žalobkyni i přes platná opatření potvrdil možnost absolvovat zájezd. Okresní soud v rozsudku správně uvádí, že nouzový stav byl vládou vyhlášen již 12. 3. 2020 od 14:00 hodin, tedy před započítáním zájezdu, nikoliv až v jeho průběhu, jak uváděla žalovaná. Zde je právě soudem prvního stupně shledáno pochybení žalované, která měla a mohla způsobené škodě předejít. V situaci, kdy již byl dne 12. 3. 2020 od 14:00 hodin vyhlášen nouzový stav na dobu 30 dnů a dne 13. 3. 2020 byla vládou přijata krizová opatření, nechala žalovaná žalobkyni a jejího partnera odcestovat dne 13. 3. 2020 v 16:05, tedy po přijetí krizových opatření do vzdálené destinace Zanzibar. Z vyjádření letiště Praha ze dne 26. 11. 2021 plyne, že 23. 3. 2020 i dne 24. 3. 2020 byly realizovány lety z letiště Dauhá do Prahy a tvrzení žalované, že musí odletět 18. 3. 2020, neboť existuje riziko, že by se již nemuseli dostat domů, nebylo pravdivé. Z ustanovení § 2544 odst. 1 o. z. vyplývá, že náhrada újmy za narušení dovolené je náhradou za újmu nemajetkového charakteru a náleží zejména v případě, když se zájezd nekoná nebo je podstatně zkrácen. To však nebyla jediná příčina, proč soud prvního stupně zavázal žalovanou k úhradě této nemajetkové újmy. Z dokazování vyplynulo, že došlo k celé řadě událostí (nezajištěný odvoz do hotelu, neustálý strach a nejistota ohledně zkrácení zájezdu, ke kterému nakonec došlo a podobně), které znamenaly, že zájezd, který měl být předsvatební cestou, se proměnil na cestu hrůzy a téměř způsobil rozchod a rozpad partnerského vztahu svazku žalobkyně. Žalobkyně se proto domáhala, aby rozsudek okresního soudu byl ve výroku I. co se částky 41.324,44 Kč s úrokem z prodlení týká potvrzen a změněn ve výroku o náhradě nákladů řízení účastníků.

4. Odvolání žalobkyně i žalované je přípustné, bylo podáno osobami k tomuto úkonu oprávněnými a včas, proto krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu v jeho odvoláním napadeném rozsahu podle § 206 odst. 3 a § 212a o. s. ř. a po provedení odvolacího řízení v režimu neúplné apelace s důrazem na uplatněné odvolací důvody jak byly obsahově vylíčeny, dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné a odvolání žalobkyně je důvodné částečně.
5. Předmětem odvolacího řízení k odvolání žalované zůstala částka 41.324,44 Kč s příslušenstvím, kterou okresní soud k náhradě žalobkyni přiznal z titulu nemajetkové újmy za narušení dovolené, za ztrátu radosti z dovolené, která byla podstatně zkrácena, jestliže oproti účastníky sjednané době trvání zájezdu 14. 3. 2020 – 23. 3. 2020 byl zájezd ukončen odletem ze Zanzibaru 18. 3. 2020, za

což se žalobkyni dostalo pravomocně přiznané a zaplacené náhrady majetkové újmy v částce 51.655,56 Kč s příslušenstvím.

6. Odvolací soud má ve shodě se soudem prvního stupně zato, že dovolená žalobkyně byla podstatně narušena a žalobkyně má právo na náhradu újmy podle § 2543 odst. 1 o. z. Okresní soud v rámci odůvodnění napadeného rozsudku poukázal na konkrétní zjištěné okolnosti, které ve svém souhrnu přivodily žalobkyni nikoliv radost z prožité dovolené v exotické destinaci, nýbrž frustrující zážitek ze zmařené dovolené. Okresní soud správně zdůraznil, že žalovaná nevyvinula dostatečnou odbornou péči, pokud na straně jedné dopustila odlet žalobkyně do vzdálené destinace již v době vyhlášeného nouzového stavu vládou ČR, přestože se žalobkyně opakovaně zajímala a dotazovala se, zda za daných epidemiologických podmínek se zájezd vůbec uskuteční. Následně však při respektování doporučení Ministerstva zahraničních věcí ČR vyzvala žalovaná žalobkyni již druhý den po příletu k předčasnému ukončení pobytu a odletu do ČR, který se uskutečnil 18. 3. 2020. Komunikace SMS, která je založena ve spise a byla provedena k důkazu, svědčí o tom, že výzva k předčasnému odletu z dovolené obsahovala znepokojující informace, že se situace zpřísnila, dochází k postupnému uzavírání letišť po celé Evropě a ČR to čeká taky, že prioritou žalované je dostat klienty v pohodě zpátky do ČR. V kontextu těchto sdělení, jichž se žalobkyni adresně dostalo, je předestřená možnost v destinaci setrvat do skončení plánovaného pobytu, spíše hypotetická. Specifickou okolností, která následek neoprávněného zásahu v podobě podstatného omezení požitku z trávení volného času v poměrech žalobkyně umocňuje, je zjištění, že dovolená žalobkyně a jejího partnera, nyní již manžela, na Zanzibaru, byla mimořádnou událostí - předsvatební cesta a že v důsledku nejistoty ohledně pokračování dovolené od jejího samého počátku, docházelo mezi partnery k hádkám a konfliktům ohledně toho, zda respektovat předčasné ukončení dovolené nebo za daných podmínek v destinaci setrvat. Všechny tyto okolnosti ve svém souhrnu, které okresní soud správně zjistil a v rámci právního posouzení též zhodnotil závěrem, že byly objektivně způsobitelné zájezd žalobkyni a jejímu partnerovi natolik znepříjemnit, že požadovaná částka 41.324,44 Kč je přiměřená intenzitě újmy, kterou ze ztráty radosti dovolené utrpěli.
7. Krajský soud rozsudek okresního soudu ve výroku I. v rozsahu částky 41.324,44 Kč s příslušenstvím a ve výroku III. o nákladech řízení státu jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
8. Co se náhrady nákladů řízení týká okresní soud správně rozhodl, že povinnost k náhradě nákladů řízení svědčí podle § 142 odst. 1 o. s. ř. žalované vůči žalobkyni, neboť žalobkyně je ve sporu stranou zcela procesně úspěšnou. Okresní soud též správně určil, že mimosmluvní odměna advokáta za úkony právní služby se stanoví z částky 92.980 Kč a odměna za úkon právní služby činí 4.820 Kč. Okresní soud přiznal odměnu za celkem 10 úkonů právní služby (z toho 9 úkonů a 2 půl úkony právní služby), jejichž výčet je uveden správně v bodu 16 rozsudku, na který odvolací soud pro stručnost odkazuje. Nad rámec těchto úkonů přisvědčuje odvolací soud, že žalobkyni dále náleží odměna ve výši 1/2 úkonu za písemné sdělení soudu o nevyřízení věci mimosoudně, které si vyžádal soud podáním ze dne 3. 5. 2021 a za jednu poradu 9. 11. 2021, která byla účelná a mohla přesáhnout dobu trvání 1 hodina, neboť zástupci žalobkyně bylo doručeno podání žalované, jímž žalovaná reagovala na poučení soudu dle § 118a o. s. ř., jehož se jí dostalo při jednání dne 16. 9. 2021, doplnila tvrzení a navrhla důkazy, které předložila, s nimiž se žalobkyně prostřednictvím svého zástupce musela seznámit a reagovat na ně před nařízeným jednáním dne 10. 11. 2021. Ve shodě se soudem prvního stupně nepovažuje za účelné a doložené porady 28. 5. 2021 a 25. 4. 2022, které by si mohly vyžádat dobu porady delší než jednu hodinu, neboť tomu průběh řízení nedopovídá. Rovněž odměna nenáleží ani za 2. předžalobní výzvu, neboť již výzva ze dne 17. 4. 2020 obsahuje všechny náležitosti předžalobní výzvy s poučením o zahájení soudního řízení pro případ, že požadovaná částka 92.980 Kč nebude do uvedeného data zaplacená. Následující výzva tak není již účelná, za kterou by měla náležet odměna. Mimosmluvní odměna tak náleží za 11,5 úkonů právní služby (4.820 Kč x 11 = 53.020 Kč + 2.410 Kč = 55.430 Kč), k tomu

10 režijních paušálů x 300 Kč (za dvě jednání, která přesáhla dobu 2 hodiny náleží vždy jen 1 režijní paušál) = 3.000 Kč. Odměna včetně režijních paušálů tak činí 58.430 Kč + 21 % DPH (§ 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb.) = 70.700 Kč a dále zaplacený soudní poplatek 3.720 Kč = 74.420 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, advokáta (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1 o. s. ř.).

9. Žalobkyně, co se rozhodnutí o věci samé týká, je procesně úspěšná i ve fázi odvolacího řízení a náleží jí podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. odměna za dva úkony právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání) a půl úkon za účast u vyhlášení rozhodnutí odvolacího soudu. Odměna je vypočtena z punkta 41.324,44 Kč a činí za úkon právní služby částku 2.780 Kč x 2 = 5.560 Kč + 1.390 Kč = 6.950 Kč. K tomu náleží částka 900 Kč za 3 režijní paušály po 300 Kč = 7.850 Kč + 21 % DPH = 9.499 Kč. Tuto částku je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, advokáta (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1 ve spojení s § 211 o. s. ř.).

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí u Okresního soudu v Olomouci k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 o. s. ř.).

Proti výroku o nákladech řízení samostatně dovolání přípustné **není**.

Olomouc 20. prosince 2022

Mgr. Jaromír Synek v. r.  
předseda senátu